Napsal uživatel Kosmonaut
Středa, 02 Listopad 2022 21:07

Pro další pokračování rozhovorů jsem si tentokrát nevybral autora z řad písničkářů, ale člena brněnské skupiny Mošny **Jiřího Kačera Mrázka**. Dotazy směřovaly k letošnímu jubileu kapely, vzpomínkám na začátky **Mošen**, ale i na současnost skupiny.

S Mošnami jste letos oslavili 30 let fungování. Máš nějaký recept jak spolu vydržet tak dlouho?

Obecně platný recept asi ne. U nás bylo vždy na stejném místě kamarádství i hudba, takže nás pokaždé jedno z toho podrželo.

Vzpomínáš si na váš první koncert?

Naše první veřejné vystoupení bylo s pár písničkami na soutěži Brána, které se uskutečnilo v Brně na Leitnerce, a pak i v celostátním kole v Praze. Byl to pro nás neskutečný stres. A první „dlouhohrající“ koncert jsme uspořádali pro naše kamarády a rodiny u nás doma. Původně byl plánovaný jako Zahradní koncert, ale kvůli počasí se změnil na Sklepní koncert v naší pingpongárně.

První koncert v pingpongárně měla kdysi i má kapela. Jaký moment v historii Mošen považuješ za důležitý či na něj nejčastěji vzpomínáš?

Za důležité momenty v rámci úspěchů Mošen považuji zisk dvou Krtečků na festivalu Zahrada (1996 ve Strážnici a 1999 v Náměšti na Hané) a s tím možnost hraní na večerním galakoncertu. Ten pocit, když šestihlasá folková formace jen svým zpěvem úplně utiší noční arénu s 15 000 diváky a po skončení písničky se strhne neutuchající frenetický potlesk, na to určitě nikdo z nás nikdy nezapomene.

Jak jste kulaté výročí oslavili?

30. výročí naší skupiny jsme oslavili slavnostním koncertem v brněnském Divadle Barka za účasti našich bývalých členů i hostů z různých období naší činnosti. V jedné písničce se nás tak na pódiu sešlo dokonce neskutečných devatenáct.

Můžeš představit aktuální sestavu?

Celých 30 let působí ve skupině se mnou (Jiří Kačer Mrázek – zpěv, kytara, melodika) naše tři zpěvačky Alena Milichovská, Kateřina Svobodová a Kamila Šebestová (též hráčka na ukulele), již 24 let s námi na pódiu tráví David Gregor (basový zpěvák a hráč na ukulele a foukací harmoniky), jen o pár let méně u nás na kontrabas a baskytary hraje Jakub Šimáně. Vzhledem

k jeho časté zaneprázdněnosti v jiných hudebních projektech se s ním po celá léta stále střídá náš „bývalý“ basák Bořek Řezanina. Ke skupině již také více než 20 let patří flétnistka, ale často i zaskakující zpěvačka, Petra Kališová Václavíková. ***Kolik prošlo za dobu existence skupinou členů?*** Stálých členů měly Mošny v průběhu svých tří desetiletí dvanáct – kromě zmiňovaných osmi ještě Vladimír Vozák a tři zakládající členové, kteří se ale činnosti skupiny účastnili pouze v prvních dvou letech, kdy jsme hráli jen na pár soutěžích a přehlídkách (Kateřina Klementová, Petr Skoumal a Petr Humlíček). ***Můžeš představit vaše alba? Kdy vyšlo to první?***

První CD
Zadními vrátky
jsme vydali v roce 1997, následovaly
Hlasy v nás
(2000),
(Ne)bezpečí
(2003), vánoční
Od večeře kosti
(2005),
Kdyby zítra…
(2009) a po delší odmlce zatím poslední album (s příznačným názvem)
Dej si čas
(2019).

Mošny mají v repertoáru skladby různých autorů. S kým spolupracujete?

Nejvíce a nejdéle spolupracujeme s brněnským písničkářem Ivošem Cicvárkem. Píše nám celé písničky, ale také pro nás textuje některé tradicionály, nebo i zhudebňuje texty jiných autorů. V dřívější době pro nás pár písniček napsal Lubomír Staněk, několik krásných textů nám věnovali Jiří moravský Brabec a Lada Šimíčková, texty (ale i celé písničky) máme od Petra Sedláčka a v poslední době se velmi slibně rozvinula naše spolupráce s pražskou básnířkou Danielou Weber.

Jsou nějaká místa, kde rádi s Mošnami vystupujete? Oblíbili jste si nějaké festivaly?

Naší nejoblíbenější scénou v posledních letech je brněnský klub Café Práh. Rádi vystupujeme na intimní scéně kavárny nebo v prostornějším sále či na letní open air scéně. Po celá léta také moc rádi vystupujeme v brněnském Divadle Barka. Naše nejoblíbenější festivaly bohužel patří dnes již minulosti - Zahrada, Folková růže, Mohelnický dostavník – ten má naštěstí svého pokračovatele, třeba se tam opět objevíme. Také miluji Prázdniny v Telči, snad si i tam po dlouhých letech absence někdy zahrajeme.

Mám pocit, že v Brně je řada skvělých vokálních kapel a sborů. Zajímáš se o tuhle scénu?

Samozřejmě se o vokální scénu zajímám. Přátelíme se např. s recesistickým vokálním

sdružením Black Uganda Choir (jehož členem jsem i malou chvíli byl), se skupinou DNA – Dej nám akord a řadou dalších. Sám jsem také třináctým rokem sólistou sboru Brno Gospel Choir.

Sleduješ celkově folkovou scénu? Na koho rád jako posluchač zajdeš?

Folkovou scénu sleduji neustále, i když už dávno „neobrážím“ všechny festivaly. Mošny vyrostly na skupinách jako Spirituál Kvintet, Nezmaři či Klíč, ale v poslední době si rád zajdu i na nové a hlavně mladé formace (z poslední doby se mi vybaví například skupina Zkusmeto). Jinak mě namátkou v tomto roce potěšila třeba vystoupení přátel ze skupiny Trní, Jauvajs, Bonsai č.3, Přístav, Jen tak tak, Alibaba, …

Můžeš pozvat na nějaký aktuální koncert Mošen?

Do konce roku nás čekají dva adventní koncerty – v pátek 25. listopadu ve Schwarzenberském sále zámku v Třeboni a v sobotu 10. prosince v brněnském Café Práh. Oba začínají v 18 hodin.

Kam lze kliknout pro další informace o kapele?
www.mosny.cz ***Je nějaký cíl, který si s kapelou ještě chcete splnit?*** Chtěli bychom vydržet pořád spolu, zkoušet nové písničky, koncertovat, třeba i něco natočit ... prostě aby to bylo pořád takové, jaké to spolu celá léta máme.

Děkuji za rozhovor.